

http://www.luju.ro/revolutie-impotriva-statului-parallel-judecatorii-de-mandate-de-la-iccj-au-deja-cosmaruri-CCR-a-declarat-neconstitutionala-practica-emiterii-mandatelor-de-siguranta-nationala-in-dosare-de-coruptie-decizia-vine-dupa-ce-tot-judecatorii-constitutionali-au-sta



REVOLUTIE IMPOTRIVA STATULUI PARALEL – Judecatorii de mandate de la ICCJ au deja cosmaruri. CCR a declarat neconstitutionala practica emiterii mandatelor de siguranta nationala in dosare de coruptie. Decizia vine dupa ce tot judecatorii constitutionali au statuat ca infractiunile de coruptie nu vor putea fi calificate drept o amenintare la adresa securitatii nationale: "Sintagma 'ori altor asemenea interese ale tarii' cuprinsa in art.3 lit.f) din Legea nr.51/1991 este neconstitutionala" (Minuta)

Scris de Elena DUMITRACHE | Data: 06.12.2018 16:21

ROMANIA
INALTA CURTE DE CASAŢIE ŞI JUSTIŢIE

~~STRICT SECRET~~ 25

Exemplar nr. 3



MANDAT nr. 004156 din 27.06.2012

[REDACTED], judecător anume desemnat de Preşedintele Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, în temeiul art. 21, pct. 10 din Legea nr. 535/2004 şi cu aplicarea art. 9 din Legea nr. 14/1992, raportat la art. 3 lit. f) şi l) din Legea nr. 51/1991 privind siguranţa naţională a României, la cererea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie nr. 006049 din 27.06.2012,

AUTORIZEZ:

Serviciul Român de Informaţii să desfăşoare următoarele categorii de activităţi:

- **interceptarea şi înregistrarea comunicaţiilor electronice** (voce şi date), efectuate, prin intermediul mijloacelor tehnice de comunicaţie la distanţă, de serviciul **SECRETUL NAŢIONAL DE INFORMAŢII**.

Nenorocire pentru Statul paralel. CCR a constatat ca mandatele pe siguranta nationala date in dosarele de coruptie sunt in afara legii, declarandu-le neconstitutionale. Acest lucru este un dezastru pentru campul tactic, provocand cosmaruri in randul celor cativa judecatori de la Inalta Curte care sunt responsabili cu emiterea pe banda rulanta a mandatelor pe siguranta nationala in dosarele de coruptie. Curtea Constitutionala a Romaniei a dezbatut joi, 6 decembrie 2018, dosarul nr. 1413D/2017 avand ca obiect "exceptia de neconstitutionalitate a sintagmei 'ori altor asemenea interese ale tarii' din cuprinsul art. 3 lit. f) din Legea nr. 51/1991 privind siguranta nationala a Romaniei, precum si a dispozitiilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea in aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedura penala si pentru modificarea si completarea unor acte normative care cuprind dispozitii procesuale penale", ridicata de avocatul Flavius Radu din Baroul Bucuresti in dosarul "Ferma Baneasa" judecat la Curtea de Apel Brasov.

Speta vizeaza in esenta o problema extrem de delicata, respectiv aceea a emiterii mandatelor de siguranta

nationala de catre instantele din Romania in baza art. 3 lit. f) din Legea nr. 51/1991, care se refera la actiuni ce reprezinta amenintari la adresa sigurantei nationale, desi dosarele vizau fie infractiuni economice, fie de coruptie, fie orice alte infractiuni pe care unii procurori si judecatori au considerat ca le pot incadra la "alte asemenea interese ale tarii" care sa justifice respectivele mandate de siguranta nationala.



Mandatele de siguranta nationala in dosare de coruptie au fost emise nelegal

Problema majora a acestor mandate de siguranta nationala este data de faptul ca au fost emise in dosare care priveau infractiuni care nu puteau face obiectul unor astfel de masuri, astfel ca s-a creat premiza incalcarii dreptului la un proces echitabil, viata intima, familiala si privata a celor vizati de aceste mandate, secretul corespondentei, dar si restrangerea exercitiului unor drepturi sau al unor libertati.

Sustinem aceasta intrucat, astfel cum a fost semnalat si in exceptia de neconstitutionalitate ridicata de avocatul Flavius Radu in dosarul "Ferma Baneasa", **prin Hotarari ale CSAT s-a dat posibilitatea organelor de stat cu atributii in domeniul securitatii nationale sa efectueze activitati specifice de culegere de informatii, in mod arbitrar, cu depasirea cadrului legal, dand nastere la ingerinte in viata privata a cetatenilor si restrangeri nejustificate ale drepturilor acestora garantate de Constitutie.**

Acest lucru a fost posibil, astfel cum am precizat mai sus, cu ajutorul unor Hotarari ale Consiliului Suprem de Aparare al Tarii – *respectiv Hotararea C.S.A.T. nr. 17/2005, prin care infractiunile de coruptie au fost incadrate ca amenintari la adresa sigurantei nationale, permitandu-se astfel prin norma critica, prevazuta de art. 3 lit.f) din Legea nr. 51/1991 sa se emita mandate de siguranta nationala pentru acest tip de infractiuni* – prin care s-a apreciat ca **sub imperiul sintagmei „alte asemenea interese ale tarii” pot fi incadrate la amenintari la adresa sigurantei nationale, diferite activitati precum infractiunile de coruptie ori evaziune fiscala.**

CCR a decis ca masurile privind siguranta nationala nu pot fi reglementate prin Hotarari CSAT

Numai ca, in trecut, **Curtea Constitutionala a pronuntat Decizia nr. 51/2016**, prin care a stabilit ca o reglementare in acest domeniu nu poate fi realizata decat printr-un act normativ cu putere de lege, iar nu printr-o legislatie infralegala, cum sunt Hotararile CSAT, respectiv acte normative cu caracter administrativ, adoptate de alte organe decat autoritatea legiuitoare, caracterizate printr-un grad sporit de instabilitate sau inaccesibilitate.

De asemenea, intr-o hotarare mai recenta, respectiv **Decizia nr. 91/2018**, Curtea Constitutionala a statuat la **paragraful 81 ca „savarsirea unor infractiuni determinate, precum cele de coruptie, sau cele contra patrimoniului nu vor putea fi calificate drept o amenintare la adresa securitatii nationale, chiar daca faptele aduc atingere grava anumitor drepturi si libertati fundamentale ale cetatenilor romani.”**

Devine astfel evident ca, desi nu sunt incadrate in celelalte cazuri prevazute de art. 3 din Legea nr. 51/1991,

infrațiunile de corupție sunt încadrate prin Hotărâri ale CSAT în strategia privind siguranța națională și sunt exploatate, în sensul restrângerii drepturilor fundamentale ale cetățenilor, cu nerespectarea dispozițiilor constituționale menționate.

În cuprinsul excepției de neconstituționalitate ridicată la Curtea de Apel Brașov și admisă de Curtea Constituțională s-a reclamat totodată ca sintagma de la art. 3 lit. f) din Legea nr. 51/1991 - „ori alte asemenea interese ale țării” - este lipsită de claritate, precizie și previzibilitate, nepermițând subiecților să înțeleagă care sunt acele interese ale statului care pot fi lezate de anumite acțiuni și pentru care este posibilă ca organele abilitate să realizeze măsuri cu un grad ridicat de intruziune în viața privată a persoanelor.

CEDO critica lipsa de claritate a reglementărilor măsurilor speciale de urmărire

Extrem de important de amintit în acest caz este **Decizia de admisibilitate din 29 iunie 2006 pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Weber și Saravia împotriva Germaniei, paragrafele 93-95**, unde s-a statut că **reglementarea unor măsuri speciale secrete de urmărire, cum ar fi interceptarea comunicărilor, trebuie să se realizeze în mod esențial prin norme clare, detaliate, din moment ce tehnologia disponibilă pentru efectuarea lor devine constant din ce în ce mai sofisticată.**

Or, despre ce claritate și normare a procedurii poate fi vorba în condițiile în care, în ultimii ani, conducerea instanței supreme a refuzat în repetate rânduri să declassifice încheierile pe mandate de siguranță națională, pentru a se vedea care sunt temeiurile în baza cărora au fost puse în aplicare mandatele. Au existat însă și cazuri în care, motivând refuzul declassificării, actuala sefa a Înaltei Curți, Cristina Tarcea a susținut că nu s-ar pus problema emiterii unor mandate de siguranță națională pe art. 3 lit. f) din Legea nr. 51/1991.

Excepția de neconstituționalitate a art. 3 lit. f) din Legea nr. 51/1991 semnala grave încălcări ale drepturilor fundamentale și viza următoarele:

-Este evident, pe de-o parte ca interceptările mijloacelor de comunicație reprezintă o ingerință în viața intimă, familială și privată și secretul corespondentei, iar pe de altă parte ca, pentru ca putea fi restrânse aceste drepturi fundamentale, legea care permite această ingerință să fie redactată în mod clar, precis, previzibil, astfel încât să fie evitate încălcările drepturilor fundamentale într-un mod aleatoriu/abuziv;

-Sintagma „altor asemenea interese ale țării”, pe care o criticăm pentru neconstituționalitate, permite ingerințe nejustificate, în viața intimă, familială și privată și încălcarea dreptului la secretul corespondentei, întrucât în cuprinsul actului normativ nu este definit interesul statului, putând reprezenta în esență orice. Sub acest aspect, interesul statului ar putea fi reprezentat inclusiv de măsurile luate de autoritățile publice locale/centrale în combaterea efectelor calamităților naturale (precum seceta și inundațiile), de nivelul de poluare al localităților, întrucât afectează sănătatea cetățenilor, de definirea familiei tradiționale cu incidență asupra natalității și stabilității populației, posibilitățile de definire a acestor interese ale statului fiind nemarginite.

-Prin această sintagma se da posibilitatea organelor de stat cu atribuții în domeniul securității naționale, prevăzute de art. 6 alin.(1) din Legea nr. 51/1991, atât în forma inițială cât și în varianta republicată, să efectueze activități specifice de culegere de informații, în mod arbitrar, cu depășirea cadrului legal, dând naștere la ingerințe în viața privată a cetățenilor și restrângeri nejustificate ale drepturilor acestora garantate de Constituție.

-În concret, prin Hotărâri ale Consiliului Suprem de Apărare al țării, hotărâri ce au caracter de acte administrative, sunt încadrate ca amenințări la adresa siguranței naționale, diferite activități (cu caracter infracțional sau nu), printre care și anumite infracțiuni prevăzute de Codul penal ori legi speciale, precum infracțiunile de corupție, evaziune fiscală, etc., dându-se astfel posibilitatea ca, sub imperiul sintagmei „alte asemenea interese ale țării” să se efectueze activități, ce reprezintă ingerințe în drepturile fundamentale.

-Sub acest aspect, relevante sunt Considerentele Curții Constituționale expuse în aceeași Decizie, nr. 51/2016, în care instanța de contencios constituțional arată la para. 47 că „pornind de la datele concrete din speta dedusă controlului de constituționalitate, Curtea apreciază ca reglementarea în acest domeniu nu poate fi realizată decât printr-un act normativ cu putere de lege, iar nu printr-o legislație infralegală, respectiv acte normative cu caracter administrativ, adoptate de alte organe decât autoritatea legiuitoare, caracterizate printr-un grad sporit de instabilitate sau inaccesibilitate (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015, paragrafele 67 și 94).”

-Astfel, este evident ca, desi nu sunt incadrate in celelalte cazuri prevazute de art. 3 din Legea nr. 51/1991, infractiunile de coruptie sunt incadrate prin legislatie infralegala, respectiv acte normative cu caracter administrativ (Hotarari ale CSAT) in strategia privind siguranta nationala si sunt exploatate, in sensul restrangerii drepturilor fundamentale ale cetatenilor, cu nerespectarea dispozitiilor constitutionale mentionate.

-Revenind la sintagma „alte asemenea interese ale tării” rugam Curtea sa constate ca aceste interese nu sunt definite nici in mod expres, nici in mod indirect in cuprinsul Legii nr. 51/1991, republicata. De altfel, niciuna dintre variantele Legii nr. 51/1991, de la inceput si pana in prezent nu au definit aceste interese ale statului.

-In acest context, sintagma „ori alte asemenea interese ale tării” apare ca fiind lipsita de claritate, precizie si previzibilitate, nepermitand subiectilor sa inteleaga care sunt acele interese ale statului care pot fi lezate de anumite actiuni si pentru care este posibila ca organele abilitate sa realizeze masuri cu un grad ridicat de intruziune in viata privata a persoanelor.

-In ceea ce priveste cerintele de claritate, precizie si previzibilitatea ale unei legi, pe care evident si Legea nr. 51/1991, republicata, trebuie sa le respecte, apreciem ca asupra acestor chestiuni s-a pronuntat Curtea Constitutionala prin Decizia nr. 553 din 16 iulie 2015, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 707 din 21 septembrie 2015, Decizia nr.363 din 7 mai 2015, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.495 din 6 iulie 2015, Decizia nr.603 din 6 octombrie 2015, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.845 din 13 noiembrie 2015.

-Este de notorietate faptul ca prin Hotararea C.S.A.T. nr. 17/2005, infractiunile de coruptie au fost incadrate ca amenintari la adresa sigurantei nationale, permitandu-se astfel prin norma criticata, prevazuta de art. 3 lit.f) din Legea nr. 51/1991 sa se emita mandate de siguranta nationala pentru acest tip de infractiuni.

-Or, chiar Curtea Constitutionala arata in cuprinsul Deciziei nr. 91/28.02.2018, respectiv in cadrul para. 81 ca „[...] savarsirea unor infractiuni determinate, precum cele de coruptie, sau cele contra patrimoniului nu vor putea fi calificate drept o amenintare la adresa securitatii nationale, chiar daca faptele aduc atingere grava anumitor drepturi si libertati fundamentale ale cetatenilor romani.”

-In raport de legislatia procesual penala, respectiv in raport de posibilitatea folosirii interceptarilor obtinute in baza unui mandat emis in temeiul art. 3 din Legea nr. 51/1991, republicata, in cadrul unui proces penal, este cu atat mai pregnantă problematica privind legalitatea autorizarii interceptarilor si consecintele derivate, in raport de o prevedere pe care o apreciem neconstitutionala si posibilitatea folosirii acestora in cadrul procesului penal, in conditiile ce reglementeaza sanctiunea nulitatii absolute/relative.

-Organele de stat cu atributii in domeniul sigurantei nationale, prevazute expres de art. 6 alin.(1) din Legea nr. 51/1991 nu au competenta materiala de a efectua activitatii specifice de supraveghere, conform Legii nr. 51/1991, decat in conditiile prevazute de art. 3 din acest act normativ. In atare situatii, neconstitutionalitatea art. 3 lit. f) din Legea nr. 51/1991 afecteaza competenta materiala a acestor organe, care este limitativa. De altfel, Curtea Constitutionala a Romaniei conchide prin decizia nr. 51/2016, la para. 37 ca „Serviciul Roman de Informatii [...] are atributii exclusiv in domeniul sigurantei nationale, neavand atributii de cercetare penala”.

Prezentam in continuare minuta Deciziei CCR de joi 6 decembrie 2018:

În ziua de 6 decembrie 2018, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.d) din Constituția României, al art.11 alin.(1) lit.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbateră excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*ori altor asemenea interese ale țării*” cuprinsă în dispozițiile art.3 lit.f) din Legea nr.51/1991 privind securitatea națională a României și a celor ale art.4 alin.(2) din Legea nr.255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.

Dispozițiile criticate au următorul conținut:

- Art.3 lit.f) din Legea nr.51/1991: „ *Constituie amenințări la adresa securității naționale a României următoarele: [...] f) subminarea, sabotajul sau orice alte acțiuni care au ca scop înlăturarea prin forță a instituțiilor democratice ale statului ori care aduc atingere gravă drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor români sau pot aduce atingere capacității de apărare ori altor asemenea interese ale țării, precum și actele de distrugere, degradare ori aducere în stare de neîntrebuințare a structurilor necesare bunei desfășurări a vieții social-economice sau apărării naționale. ”;*

- Art.4 alin.(2) din Legea nr.255/2013: „*Nulitatea oricărui act sau oricărei lucrări efectuate înainte de intrarea în vigoare a legii noi poate fi invocată numai în condițiile Codului de procedură penală. ”*

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*ori altor asemenea interese ale țării*” cuprinsă în art.3 lit.f) din Legea nr.51/1991 privind securitatea națională a României este neconstituțională.

Cu unanimitate de voturi a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.4 alin.(2) din Legea nr.255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.

În motivarea soluției de admitere pronunțate, Curtea a constatat că sintagma „*ori altor asemenea interese ale țării*” încalcă prevederile constituționale cuprinse în art.1 alin.(5) care consacră principiul legalității – în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii, art.26 referitor la viața privată și art.53 care reglementează condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, respectiv Curtea de Apel Brașov - Secția penală.

*

Argumentele reținute în motivarea soluției pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziei, care se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol al Curții Constituționale